

GASTRONOM



HOTELOVÁ ŠKOLA
Fréštát pod Radhoštěm

Príspevková organizace
Moravskoslezského kraje



2020/2021

Vážení čtenáři,

i v letošním trochu zvláštním školním roce jsme si pro vás připravily nové číslo našeho školního časopisu plného různých informací a zajímavostí z naší školy. Letos se naše redakce rozrostla hned o tři členy: Hanku Smieškovou z CR2 ,Veroniku Závodnou z H2 a Lucii Křístkovou z H2.

Doufáme, že se Vám bude naše práce líbit a my budeme rády za jakékoliv příspěvky z Vaší strany. Zároveň bychom mezi námi chtěli přivítat nové studenty a popřát jim mnoho úspěchů ve studiu na naší škole.

A nyní už nám nezbývá nic jiného než Vám popřát krásný den a příjemné čtení.



Rozloučení

Milí čtenáři,

tak Vás opět zdravíme a zároveň se i loučíme (Monika a Lenka H4), protože tímto rokem pro nás naše čtyřleté studium na hotelovce končí. Je to až neuvěřitelné, jak rychle to uteklo, pořád nás vidím, jak sedíme ve třídě v kruhu na židlích a vystrašeně se na sebe díváme (jo ty pohledy nám zůstaly do teď, při přepadových testech jsem tím živým důkazem). Taky živě slyším větu, jak nám všichni říkají, ať se už od prváku pečlivě připravujeme na maturitu. My to nebrali moc vážně, protože čtyři roky jsou dlouhá doba, ale jak se ukázalo, uteklo to rychleji, než se zdálo. Tak jo, naši milí spolužáci, tímhle jsme Vám chtěly říct, abyste si ty roky na střední opravdu užili, ať máte jednu na co vzpomínat, ne nadarmo se říká, že školní léta jsou jedny z nejlepších.

Vážení čtenáři,

úvodní slovo našeho školního časopisu nemohu věnovat jinému tématu než „době koronavirové“. Je to neuvěřitelné, ale již více než rok všichni žijeme v prostředí ovlivněném epidemickou situací vzhledem ke COVID-19. O to více si, žáci, zasloužíte moje poděkování za to, že zvládáte své úkoly a povinnosti v distanční výuce, že komunikujete se svými pedagogy a že jste prostě nerezignovali na tuto komplikovanou situaci. Uvědomuji si, že nepřítomnost žáků ve škole se dotýká nejen teoretického vyučování, ale především má dopady na praktickou přípravu žáků, tím spíše, že se blíží maturitní a závěrečné zkoušky. Z těchto důvodů je nyní nejvyšší prioritou pedagogů zajistit žákům závěrečných ročníků optimální podmínky (v rámci hygienických opatření) pro úspěšné zvládnutí maturit i závěrečných zkoušek.

Moje poděkování patří také členům redakční rady za to, že připravili nové vydání školního časopisu i v této nelehké době.

Vážení čtenáři, věřím, že až budeme tvořit další číslo školního časopisu, budeme již psát o zahraničních stážích, barmanských a baristických kurzech, pobytových sportovních akcích, maturitním plesu apod.

Přeji všem žákům a zaměstnancům školy mnoho zdraví a úspěšný závěr školního roku 2020/2021.

RNDr. Ivo Herman, ředitel školy



Obsah

Úvodní slova

Srdíčkové dny

Souvislá praxe

Středisko sociálních služeb Frýdlant nad Ostravicí

Porcování prasete

Jak vidí závěrečné zkoušky studentka posledního ročníku oboru kuchař-číšník

Marlenka – ocenění žáků

Čas ukáže

Budoucnost cestovního ruchu

Zdravá psychostrava

Jaký má epidemie vliv na přírodní prostředí

Výuka na horách

Maturanti 2021

Virtuální rozhovory

Odborná praxe třídy H4

Distanční hodina praxe

Během distančního studia

Srdíčkové dny

Ještě v září se škola zapojila do sbírky Srdíčkové dny.

Celkem se podařilo vybrat pro organizaci Život dětem, o.p.s. 1820,- Kč, za což nám všem velmi pěkně poděkovala její ředitelka MgA. Maria Křepelková: "Děkuji za pomoc při podzimních Srdíčkových dnech. Jsem Vám skutečně velmi vděčná, že jste se touto divnou dobou nenechali odradit a rozhodli jste se pomoci." Zároveň nám zaslala certifikát uznání.



Souvislá praxe

Dobu od 4. 6. do 29. 6. 2020 jsem strávila ve škole na recepci proto, abych splnila souvislou praxi. Hlídala jsem telefon a dohlížela na to, aby každý, kdo přijde do budovy, použil dezinfekci a podal čestné prohlášení. Na recepci jsem byla s paní Čadovou a panem Křižovenským. Myslela jsem si, že strávit celé hodiny na recepci bude nuda, ale

pan Křižovenský vždycky našel dobré téma na povídání, nakonec jsem se rozmluvila i já.

Během těchto dnů jsem si všímala, že někteří nehledí na hygienu a přijdou do budovy, aniž by použili dezinfekci, což bylo vzhledem k celé situaci bezohledné vůči ostatním. Díky tomu, že docházka byla dobrovolná, chodilo do školy velmi málo žáků, nejčastěji chodili žáci čtvrtých a třetích ročníků na závěrečné zkoušky, nebo si chodili žáci vyklízet skříňky, ale jinak se jich moc neobjevilo. A z důvodu sporadické přítomnosti žáků, se na recepci často objevoval pan mistr, který rád pronášel vtipy, a jeden takový vtip způsobil, že se paní vychovatelka polila kávou, a od této chvíle si dávala pozor na to, aby v přítomnosti pana mistra nic nepila.

Přesto ale bylo na této práci něco obtížné. Když se totiž někdo přišel nahlásit na recepci, tak přes roušku a plexisklo jsem měla problém slyšet, co vlastně lidé chtějí, kdo jsou a za kým vlastně přišli, zvláště když lidé mluvili potichu. Celá tato situace pro nás byla velmi nepříjemná.

Kdybych měla zhodnotit celé dny, můžu říct, že práce na recepci mě baví více než práce na hotelu, jsem ráda, že jsem mohla souvislou praxi uzavřít právě takhle.

Denisa Oprštěná, G3

Výpomoc ve Středisku sociálních služeb města Frýdlant nad Ostravicí

V době letních prázdnin jsem se rozhodl, že půjdu na brigádu do Střediska sociálních služeb města Frýdlant nad Ostravicí na stravovací úsek, kde jsem mohl získat nějaké zkušenosti ve svém učebním oboru Kuchař. Brigáda se mi zamlouvala a dobře se mi pracovalo. V tomto zařízení pracuje i moje matka jako sociální pracovnice, takže mi prostředí nebylo úplně neznámé.

Po prázdninách, v měsíci říjnu, kdy v naší škole probíhala online výuka, se jednou maminka zmínila, že v kuchyni ve středisku mají krizový personální stav, tak jsem se nabídl, že bych mohl vypomáhat já a nastoupil jsem jako pomocná síla v kuchyni. Jednalo se o čtyři směny v říjnu a deset směn v listopadu. Pracoval jsem od 06.00 do 14.30 hod. Někdy jsem byl na směně, i když jsme měli mít online výuku. Snažil jsem se domluvit s vedoucí směny, že pokud bude časová prodleva, můžu se připojit na místní wi-fi a výuky se zúčastnit, ale ne vždy to bylo vzhledem k omezenému počtu pracovníků na směně možné.

Práce v kuchyni mě bavila. Vykonával jsem jen pomocné práce, ale i tak byl můj záběr pracovní aktivity pestrý: příprava zeleniny, masa či různých surovin pro výrobu pokrmů; chystání snídaní, svačin, večeří; příprava mixované stravy pro seniory; vydávání obědů

pro pečovatelskou službu do jídlonosičů a pro seniory v domově do „tabletů“; mytí nádobí; vytírání a dezinfekce kuchyně. Během této práce mě kuchařky seznamovaly také s různými metodami a technikami přípravy jídel, což mi určitě pomůže i v mém dalším



praktickém studiu ve škole. Rovněž jsem se učil pracovat v kolektivu pod vedením zkušených kuchařek. Mohl jsem si udělat dost dobrý obrázek o tom, co mě v budoucím profesním životě čeká. V době, kdy jsem do „střediska“ docházel, jsem musel dodržovat veškerá epidemiologická opatření. Měl jsem zakrytá ústa ochrannou rouškou nebo respirátorem, na ruku jednorázové rukavice, na hlavě kuchařskou čepici. Na nohou jsem

měl pevnou obuv a na sobě zástěru. Tato opatření byla nutná, protože v té době byla nákaza Covid-19 i ve středisku. Pokud bych měl své působení v kuchyni shrnout, tak bych to vyjádřil slovy – velká zkušenost do života a poznatek sounáležitosti lidí v době, která byla pro všechny těžká.

Jan Šimík, KČ2A

Studenti G4 se učili porcovat prase

Dne 2.12. 2020 proběhla ve třídě G4 praktická výuka na téma Zabijačka. Cílem tohoto výukového dne bylo naučit žáky bourat vepřové maso a zároveň jim ukázat jeho následné využití v kuchyni. Jako účastníci tohoto výukového dne jsme měli možnost vyrobit si tradiční zabijačkové pochoutky, například tlačenkou, jitrnice, jelita, zabijačkovou pečení, škvarky a ovar. Pan mistr Machula nám detailně popsal části prasete a jejich využití. Každý z nás měl možnost si naporcovat určité části masa a také jsme se podíleli na předběžné přípravě pokrmů. Vyzkoušeli jsme si obírat maso, ořezávat kůži, umývat vnitřnosti, plnit směs do střívek a špejlovat naplněné výrobky. Tato praktická výuka byla velmi přínosná pro využití našich teoretických vědomostí v kuchyni.

Simona Kramolišová, Natálie Moniaková G4



Jak vidí závěrečné zkoušky studentka posledního ročníku oboru Kuchař-číšník

Jak se připravuješ na závěrečnou zkoušku?

Momentálně se snažím učit každý den alespoň pár hodin. Nejvíce se připravuji na technologii a stolničení.

Jsi spokojená s letošní podobou závěrečných zkoušek?

Ano, jsem ráda, že nám zrušili písemnou zkoušku, která je složitější než ústní. U ústní zkoušky se mohu rozvyprávět, což je pro mě rozhodně lepší.

Jak hodnotíš distanční výuku?

Distanční výuka je těžší, než se zdá. Dostáváme více úkolů, než když chodíme do školy. Celkově opakovat učivo ze všech ročníků přes počítač je složitější než za normálních okolností.

Jak hodnotíš svůj poslední rok na střední?

Jelikož jsem díky pandemii ve škole moc nebyla, nebyl tento rok moc záživný a nezapomenutelný, i když si myslím, že na okolnosti, co se teď kolem nás dějí, jen tak nezapomenou.

Budeš pokračovat ve studiu nebo se vydáš pracovat?

Budu pokračovat v nástavbovém studiu na této škole. Už teď mě velmi zajímá, jakým způsobem bude probíhat moje výuka. Jestli distančně nebo konečně v normálním školním prostředí.

Veronika Černotová, KČ3A

Marlenka - ocenění žáků

Žákyně Hotelové školy Jana Böhmová a Klára Sochová získaly certifikáty a finanční poukázky od Moravskoslezského kraje a společnosti Marlenka jako ocenění nejúspěšnějším žákům oboru Cukrář za rok 2020. Součástí hodnocení byly studijní výsledky žáků, umístění v odborných soutěžích a celkový přístup k plnění úkolů v odborném výcviku.

Z důvodu epidemiologické situace se slavnostní ocenění žáků nekonalo. Certifikáty a finanční poukázky předal žákyním ředitel školy prostřednictvím individuálních konzultací v cukrářském centru Hotelové školy.

Blahopřejeme!



Čas ukáže

Ačkoliv mezi námi vždy byly nemoci, nikdy se nedá říct, že jsou lidé připraveni na to, když k nim zavítá nějaká nemilá neznámá nemoc, o které nic neví. Nové nemoci jsou jako noví známí, nikdy nevíme, co od nich čekat, jak dlouho tady s námi budou, a hlavně, jak s nimi nakládat. Tím nemám na mysli, že seznámení s novými přáteli má stejnou váhu jako celosvětová pandemie, to v žádném případě. Je to něco nového pro všechny z nás, jak pro doktory, tak i pro mě, studentku střední školy. Zaměřím se tedy na to, v čem nás covid změnil nebo změní.

Láska – vždycky tady mezi námi byla a taky tady vždycky bude. Je v každém z nás. U každého se projevuje jiným způsobem, a proto jsme každý tak jedinečný. Dávat a dostávat lásku byla vždy pro všechny samozřejmost, ale upřímně si myslím, že až v této situaci nebo v jiných závažných situacích si lidé uvědomí, jak moc důležitá láska je.

Přátelství, nemyslím jen mezi kamarády, mluvím o přátelství mezi rodinou, přítelem/přítečkou, domácím mazlíčkem anebo třeba mezi osobou, kterou jsme se báli oslovit. Dění mezi námi nás donutilo vážit si svých blízkých, seznamovat se a neřešit nepodstatné záležitosti každodenního života.

Vděk – jedna z nejpodstatnějších věcí společnosti. Mnozí lidé si takovou věc neuvědomovali, díky pandemii už teď vděčíme všem za každou maličkost, kterou jsme vždycky přehlíželi. Můžeme být vděční za to, že se o nás zdravotníci tak starají a starat budou. Vždyť jim vděčíme za další příležitosti, kterých se nám v životě dostane.

Čas, nebojím se říct, je jedna ze zásadních věcí, co v životě máme, ale mnozí lidé si ho nevážili nebo na něj nedbali. Nikdy totiž nevíme, jak dlouho na tomto světě budeme, a proto si myslím, že díky covidu si lidé uvědomili, jak moc je důležitý čas v životě každého z nás.

Tato velmi nepříjemná nemoc nám hodně vzala, ale také nám hodně dala. Otevřela nám oči, abychom se zamysleli každý nad sebou, jak ten život půjde dál. Myslím si, že každý si teď bude vážit toho, co má, a hlavně toho, co má kolem sebe, lásky a přátelství. V neposlední řadě také času a vděku, protože na tomto bláznivém světě se vyplatí žít.

Budoucnost cestovního ruchu

Díky celosvětové epidemii koronaviru jsou vyhlídky turismu nejisté. Pro většinu zemí je to jedna z největších ztrát. Nikdo neví, kdy se tato situace uklidní a cestování bude opět možné v plném rozsahu. Trvá to už více jak rok a budoucnost nevypadá vůbec dobře, zvláště pro Českou republiku. Návrat k normálu bude proto velmi těžký. Kvůli pandemii zkrachovala i spousta cestovních kanceláří, a tím se zvětšilo procento nezaměstnanosti. Ačkoli ještě studujeme, i nás se to bohužel týká. Kdo ví, jak to bude za pár let, až školu dokončíme. Najdeme naši vysněnou práci v oboru? Bude vůbec možné za 2 roky cestovat tak, jak tomu bylo ještě donedávna? Na tyto dvě otázky jsem se zeptala svých spolužáků:

Tomáš Mokrý: *„Myslím si, že tato práce bude v různých odvětvích cestovního ruchu jinak dostupná, ale co se týče cestování jako takového, to se vrátí do původního stavu.“*

Anežka Žáčková: *„Vzhledem k situaci, ve které teď jsme, je těžké najít si jakoukoliv práci, natož v cestovním ruchu a kdoví, jak to bude za 2 roky. Pokud se však situace uklidní, myslím si, že to nebude až takový problém si něco najít a i samotné cestování bude opět možné.“*

Jan Lev Zajíc: *„ Za 2 roky už bude všechno v pořádku a právě naopak si myslím, že bude o lidi velký zájem. Cestování bude taky v plném proudu, když už teď máme vakcínu, myslím si, že už to bude jenom lepší.“*

Bára Holečková: *„Upřímně, nemyslím si, že to bude problém, a hlavně nemám v plánu hledat si práci v tomhle oboru. Doufám ale, že cestování už povolené bude, dva roky jsou dlouhá doba, tak uvidíme, co se stane.“*

Jak můžete vidět, každý na to má trochu jiný názor, ale co si asi přejeme všichni a na čem se shodneme je, aby se naše životy vrátily zpátky do starých kolejí.

ZDRAVÁ PSYCHOSTRAVA

Vážení budoucí kuchaři, číšníci, cukráři, hoteliéři, podnikatelé či odborníci na cestovní ruch,

poslední rok nám všem svět přichystal opravdu velké sousto. Naše životy se kvůli tomu vypečenému koronaviru hodně změnila a staly se možná trochu nemastnými, neslanými. Protože nám svět naservíroval takto náročnou životní situaci, ve spoustě z nás bublají nebo dokonce vřou různé emoce. Naše emoce a prožívání nás totiž vedou ke zdraví ochrannému chování a pomáhají nám nepříjemné situace strávit a přežít. Prožívat tedy například strach, úzkost, smutek či paniku je v této době naprosto normální a určitě není vhodné tyto emoce potlačovat a držet pod pokličkou.

Někteří současnou situaci zvládáte dobře a poradíte si s ní sami. Ale každý jsme z jiného těsta a není vůbec ostudou, v případě, že vás tato doba psychicky vyšťavuje více, sdílet své prožívání s blízkými nebo se obrátit na odbornou pomoc. V takovém případě budu ráda, když mi dáte vědět a věřím, že se nám společně podaří najít recept, jak se cítit lépe – můžeme se spojit online, telefonicky, e-mailem nebo je stále možné přijít za mnou po domluvě do školy. Případně můžete vyzkoušet bezplatnou aplikaci Nepanikař (nepanikar.eu), která má ve svém menu mimo jiné i poradenský chat či kontakty na další možnou pomoc.

Každopádně přes veškeré špeky, které nám tato doba chystá, zkuste mít stále na paměti, že stejně jako každá krize, i tato je pouze dočasná. Zatím se z ní můžeme pokusit vycedit také něco užitečného a využít ji jako příležitost k růstu či k naučení novým věcem.

Na závěr vám přináším pomyslný jídelní lístek tipů, které vám mohou pomoci zvládat tuto dobu lépe. Berte je jako takový švédský stůl – je jasné, že vám všechny tipy nemusí zachutnat, tak si prostě vyberte jen ty, které se vám líbí. A pokud máte nějaký svůj osvědčený recept, který pomáhá vám, budu ráda, když se se mnou o něj podělíte.

- přijměte své emoce a věřte v pozitivní změny
- dávkujte si informace – nemusíte o současnou situaci číst úplně všechno
- nebuďte na to sami – volejte, mailujte, chatujte se svými kamarády
- buďte laskaví k sobě i ostatním
- pečujte o své zdraví – nezapomínejte na pohyb, ale i odpočinek a dostatek spánku

- udržte si režim dne a buďte aktivní – naplánujte si na každý den, co budete dělat
- neztrácejte humor–neléčí vše, ale pomáhá bojovat proti úzkosti a zlým pocitům
- nespěchejte na sebe a nezapomeňte se odměňovat – dopřejte si drobné radosti
- zůstaňte v přítomnosti–pokuste se nevytvářet katastrofické scénáře, buďte TADY a TEĎ

S vřelým pozdravem Vaše školní psycholožka Mgr. Martina Přikrylová

(e-mail: martina.prikrylova@hotelovkafren.cz, telefon: +420 602 236 543)

PS: Můžete vyzkoušet například jednoduché cvičení „VŠECH 5 POHROMADĚ“, které vás mžikem přivede do přítomnosti a lze jej použít kdykoli a kdekoli.

Uvědomte si – 5 věcí, které vidíte; 4 zvuky, které slyšíte; 3 předměty, na které si můžete sáhnout; 2 čichové vjemy z blízkého okolí; 1 chuť, kterou máte právě teď na jazyku. Hluboký nádech a výdech – vítěj v přítomnosti!



Pomáhá koronavirová epidemie životnímu prostředí? JE TO PRAVDA?

V minulém časopise jsme se zamýšleli, zda propuknutí pandemie COVID 19 zlepšila životní prostředí. Podle některých informací klesly emise skleníkových plynů a pročistil se vzduch, na některých místech se nová zvířata přiblížila lidem.

„Skoro to chvílemi vypadalo, jako kdyby si příroda brala svůj svět zpátky.“

A je tomu opravdu tak?

Koronavirus životnímu prostředí sám o sobě nepomohl. Naopak pod rouškou koronavirové krize docházelo a dochází k velmi nežádoucí a mnohdy i ilegální devastaci životního prostředí. Podíváme se na některé příklady:

Znečištění ovzduší v Číně.

Hodně se mluvilo o tom, že se obrovským způsobem snížilo znečištění ovzduší v Číně. Dnešní data ukazují, že emise v Číně jsou větší než v době před koronavirem. Neboť se výroba rozjela naplno a zároveň se ještě rozšířila o výrobu roušek, gumových rukavic apod.

Snížená možnost kontroly ilegálních činností devastujících životní prostředí.

Zvýšil se ilegální rybolov v pobřežních vodách. Urychlilo se odlesňování amazonského pralesa a zároveň došlo k rozšíření koronaviru mezi domorodé obyvatelstvo, které má sníženou imunitu i proti běžným nemocem. Dokonce může dojít i k vyhlazení celých kmenů.

Nárůst nerecyklovatelného odpadu.

Zvýšená hygienická opatření vedla také k nárůstu používání jednorázových plastů, rukavic či roušek, respirátorů. Ty se dostávají nejen do komunálního odpadu a odtud do skládek a spaloven, ale i do životního prostředí. Dna moří jsou znečištěna rouškami a gumovými rukavicemi. Sami jste si určitě ve svém okolí všimli roušek a respirátorů poházených na zemi.

Koronavirus životnímu prostředí nepomůže, to musíme udělat my sami!

OSLAVTE DEN ZEMĚ – čtvrtek 22. dubna 2021

Matička Země pod námi trpí a je načase si toho povšimnout. Přestat dělat, že nevidíme, neslyšíme. Že se nás to netýká. V dubnu naše planeta bude slavit svátek „DEN ZEMĚ“. Můžete se zapojit i vy! A nejen v měsíci dubnu, ale i celoročně. A teď pár příkladů jak se zapojit. Např. Omezte používání plastů, recyklujte a třídte odpad, nekupujte a nevyhazujte věci zbytečně, neplýtvajte vodou a potravinami, šetřete energiemi a přírodními zdroji apod.

Den země můžete oslavit i zapojením do soutěže v rámci projektu recyklohraní. A to vytvořením reklamní kampaně, která lidem napoví jak snížit spotřebu vody. Informace máte ve svých mailech, případně se můžete informovat na emailu miroslava.mohylova@hotelovkafren.cz

Koordinátor EVVO – Ing. Mohylová Miroslava

Výuka na horách?

Venku krásně, tak proč sedět stále jen doma u počítače?



Díky normální formě výuky měli děti, studenti aspoň nějaký pohyb. Tak tomu není ale teď, kdy většina studentů sedí u počítače od rána do večera. A proto se nás, pár žáků třídy H4, domluvilo na výslapu na Radhošť společně s paní učitelkou Nagyovou. Sedět stále doma u počítače a nemít žádný pohyb, bylo pro nás nepředstavitelné. Poberali jsme termosky, lopaty a vyrazili vstříc novému dobrodružství.

Naší výpravy se nás zúčastnilo šest. Cesta na vrchol byla pro některé velmi náročná, ale nakonec jsme ji i s častými pády zvládli a po cca 2 hodinách jsme byli na vrcholu. Sluníčko svítilo a obloha byla celkem bez mráčků, takže jsme mohli zkouknout i daleké hory. Na samém vrcholu Radhoště jsme si udělali fotky, posilnili se výbornou česnekovou polévkou a teplým domácím čajem. Už nás čekal jen sestup dolů. Nastal okamžik, na který jsme se asi těšili ze všeho nejvíc, a to sjezd z Radhoště na lopatách. Sněhu bylo dostatečně, takže se nebylo čeho obávat. Dolů to jelo jedna báseň a až na pár karambolů a narážení do sebe to byla příjemná jízda. Myslím si, že nám to pomohlo se odreagovat od každodenního stereotypního života v této době, kdy sedíme v jednom kuse u počítače a učíme se. Možná se stane právě výšlap na Radhošť nebo na jakoukoliv horu součástí tělesné výchovy v této coronavirové době.

Lenka Špačková, H4

Maturanti 2021

Vzpomínky na střední školu každému utkví v paměti, obzvlášť vzpomínky na poslední ročník. Studenti si užívají poslední chvíle se spolužáky, plánují, oslavují a hlavně se učí na tzv. „zkoušku dospělosti“. Letos, oproti jiným ročníkům, byli studenti ochuzeni o spoustu z těchto aktivit. Ačkoliv se to může zdát smutné a vůči studentům nefér, není tomu tak úplně. Navzdory všem opatřením, které se nás studentů dotkly, můžeme být rádi za možnost osamostatnění, volnější výuky a větší, sice samostatné, přípravy na maturitu. Je tedy na každém studentovi, jak on sám naloží s daným časem.

ptám se Veroniky Bartoňové z H4

Jakým způsobem se připravuješ na maturitu?

Na maturitu se připravuji vypracováváním si otázek do každého z maturitních předmětů, což pro mě znamená Ekonomie, Hotelnictví, Český jazyk a Anglický jazyk.

Jak často se učíš?

Učím se každý den v týdnu, kromě víkendů. Někdy více, někdy méně. Záleží na tom, kolik toho mám na další den a kolik toho chci za den stihnout.

Jsi spokojený/á s letošní podobou maturit?

S letošní podobou maturit nejsem spokojená, čekala jsem trochu větší uvolnění pro nás, kteří jsme rok nebyli ve škole. (odpovězeno ještě před poslední úpravou MZ)

Jak hodnotíš distanční výuku?

Distanční výuka pro mě má své pro i proti. PRO je to, že za den stihnu více věcí, průběžně si vypracovávám témata, což bych normálně nemohla, protože bych se domů ze školy dostala až kolem 3 hodiny.

Jak hodnotíš svůj poslední rok na střední?

Z posledního roku na střední jsem toho bohužel moc neměla, ať už je to maturitní ples anebo stužkovák. Je mi to docela líto, protože právě na tohle jsme se všichni těšili.

Budeš pokračovat ve studiu nebo se vydáš pracovat?

Mám podané přihlášky na pár škol, takže bych určitě chtěla jít studovat dál, ovšem uvidím, kam mě vítr zavane.

Co bys vzkázal/a budoucím maturantům?

Aby přípravu ke zkouškám nepodceňovali, obzvlášť ne v téhle době, protože všichni učitelé mají velká očekávání od nás studentů. Zároveň si určitě nedělat hlavu s tím, že to nevyjde, hlavní je, aby měli dobrý pocit z toho, že pro to něco udělali.

ptám se Michala Hlavici z H4

Jakým způsobem se připravuješ na maturitu?

Na maturitu se připravuji tak, že se průběžně učím, pročítám si otázky a opakuji si to dokola, když z nějaké otázky píšeme písemku, musím se to naučit, a před maturitou si to jenom zopakuji.

Jak často se učíš?

Snažím se učit každý den, ale ne vždy to jde, a taky ne vždy se mi chce, takže to je jak kdy, ale snažím se aspoň, co druhý den, abych měl volné víkendy.

Jsi spokojený/á s letošní podobou maturit?

S letošní podobou nejsem vůbec spokojený, protože jsme zavření skoro rok doma a domácí výuka mi moc nesvědčí. Přijde mi to nefér vůči všem maturantům, že máme stejnou maturitu, jako minulí maturanti a to jsme doma delší dobu. (odpovězeno ještě před poslední úpravou MZ)

Jak hodnotíš distanční výuku?

V jednom je distanční výuka super, nemusím každý den dojíždět do školy a vstávat brzo, ale potom je tu ta druhá stránka. Doma se tak nedonutím učit, jak ve škole, doma na to víc kašlu a někteří učitelé toho dávají víc než ve škole.

Jak hodnotíš svůj poslední rok na střední?

Můj poslední rok na škole hodnotím špatně. Měl to být ten nejlepší rok na střední, měli jsme mít ples, potom stužkovák a poslední zvonění, ale bohužel z toho nebudeme mít nic, a to mě strašně moc mrzí, ale co naděláme, musíme se s tím smířit.

Budeš pokračovat ve studiu nebo se vydáš pracovat?

Rozhodl jsem se, že zkusím dál pokračovat a uvidíme, jak to všechno dopadne, jestli se dostanu na vysokou školu nebo ne.

Co bys vzkázal/a budoucím maturantům?

Hlavně nepodcenit přípravu, nenechávat všechno na poslední chvíli, protože potom se vám to všechno nahromadí na poslední chvíli. Hlavně se učit průběžně.

Lenka Špačková, H4

Virtuální rozhovory

Rozhovor se Sárou Galiovou, C3

Ahoj, Sári, můžeš nám sdělit, jaké bylo letošní vánoční pečení?

Ahoj, ano, určitě. Letošní pečení pro mě bylo jedno z těch smutnějších, co se cukrařiny týče. Nebyly skoro žádné objednávky, do školního bufetu jsme nedodávali typické vánoční chaloupky, krabičky s cukrovím a ani jiné sladké dobroty, proto jsem si to vynahradila alespoň doma pečením pro celou rodinu.

Už jsi v závěrečném třetím ročníku, podělila by ses s námi o to, jak se ti tady studovalo, jestli už se učíš na závěrečné zkoušky a co máš v plánu do budoucna?

Když bych to měla shrnout, na škole se mi studovalo velmi dobře, jsem ráda, že jsem šla zrovna sem společně se spolužačkami ze základní školy. Na spolužáky, učitele a na paní mistrové budu taky ráda vzpomínat. Na zkoušky už se taky připravuji, chystám si samostatnou odbornou práci a učím se do hlavních předmětů, docela mi to vyhovuje, že

jsem doma, protože do toho můžu péct drobné zakázky, co mi chodí. Pokud se mi podaří úspěšně složit zkoušky, chtěla bych jít dále studovat na nástavbu, ale do Studénky, protože to mám kousek, tak abych nemusela dojíždět každý den až do Frenštátu. Pokud by se mi splnilo i to, že by se mi podařilo složit maturitní zkoušku, pak tady mám ještě jeden takový větší plán, a to je otevřít si vlastní cukrárnu a začít podnikat.

Dobře, děkuju. Mě tedy nezbývá, než ti popřát, aby ti to vše vyšlo. Měj se hezky.

Děkuji.

Rozhovor s Klárou Klosovou, C3

Ahoj, Kláři můžeš nám sdělit, jaké bylo letošní vánoční pečení?

Letošní vánoční pečení bylo opravdu zvláštní tím, že bych nečekala, že zrovna na Vánoce nebudeme mít v cukrárně co dělat, jindy jsme tam byli od rána skoro do večera, když jsme připravovali různé vánoční balíčky, nebo jsme chodili pomáhat péct i do domova seniorů, ale letos se nic z toho nedělo. Je pravdou, že jsem si na ten předvánoční stres a shon, jestli vše stihneme včas a vše se nám povede, tak nějak navykla.

Už jsi v závěrečném třetím ročníku, podělila by ses s námi jak se ti tady studovalo, jestli už se učíš na závěrečné zkoušky a co máš v plánu do budoucna ?

Když se zpětně podívám na to, jak jsem se na to v prváku chtěla vykašlat a musela jsem vstávat někdy před čtvrtou, abych se do školy dostala včas, tak toho teď vůbec nelituju, škola mě toho opravdu spoustu naučila, možná že nevím, kdo vládl, ve které říši, v kterém roce, ale zato vím, jak upéct opravdu krásný dort. Myslím, že za sebe i za ostatní ze třídy můžu říct, že kolektiv byl opravdu super a ty tři roky s ním utekly jako voda. A protože jsem na učení nikdy moc nebyla, tak jsem se rozhodla, že po zkouškách, na které se už poctivě připravuji, půjdu rovnou do práce. A péct bych chtěla jenom doma. Mám strach, že když bych se tomu věnovala i v práci, brala bych to víc jako povinnost, a ne jako radost vytvářet něco nového a dělat radost dál.

Dobře, děkuju. Mě tedy nezbývá, než ti popřát, aby ti to vše vyšlo. Měj se hezky.

Děkuju moc!

Monika Škarková, H4

Odborná praxe H4 – skupina Hotelnictví a lázeňství

Odborná praxe probíhá v gastrocentru HŠ pod vedením učitelky odborné praxe Mgr. Jany Ranochové. 10. 12. 2020 ve čtvrtek, kdy má tato skupina praxi, žáci měli za úkol připravit moučník a výrobek studené kuchyně, který je vhodný na raut. Každý žák připravoval samostatně dva výrobky v 10 porcích. Připravovaly se kanapky s lososem, avokádové guacamole, mini chlebíčky se šunkovou pěnou, sýrová roláda s pršutem, čokoládové brownies, donuty, čoládová pěna a spousta dalších dobrot. Žáci byli velice šikovní a kreativní.



Recept na 1 porci

- 30 g hořká čokoláda
- 30 g smetana
- 20 g kakao
- 10 g cukr krupice
- 10 ml Cointreau – pomerančový likér
- 10 ml voda



Z vody, cukru a Cointreau vytvoříme cukrový rozvar.

Čokoládu rozpustíme ve vodní lázni a přidáme cukrový rozvar.

Vyšleháme šlehačku, přidáme kakao a smícháme s čokoládou.

V lednici necháme vychladit.

Distanční hodina praxe

Je ráno a já bych za běžné situace vstávala do školy na praxi, ale bohužel jsme v situaci, kdy to není možné. Místo cesty na autobus se vydávám směrem do obchodu. Dneska budu mít praxi distančně. Domluvili jsme se s naší učitelkou odborného výcviku, že si uvaříme oběd. Dnes budu poprvé vykostřovat kuře a poté si upeču kuřecí roládu plněnou vaječnou tlačenkou.

Je 10 hodin a začíná videohovor. Paní mistrová nastavuje svou kameru tak, abychom viděli, jak postupuje při práci. Já si zatím nachystám pracovní desku a malý ostrý nůž na vykostění. A můžeme začít.

Než začnu vykostřovat kuře, připravím si vaječnou směs do rolády, aby mi dostatečně vychladla. Budu potřebovat 3 vejčíčka a zeleninovou směs z hrášku, kukuřice a kapie. Do hrnku si rozbiju 3 vejčíčka a vyšlehám je. Připravím si pánev a na malé množství oleje vyliju vyšlehaná vejčíčka. Míchám celou dobu a až mi začnou vznikat vaječné hrudky, mírně osolím, opepřím a přidám zeleninu. Lehce promíchám a mám hotovo. Nechám vychladnout a můžu začít vykostřovat.

Vezmu si celé kuře a položím ho na prsní část hřbetem nahoru. Odříznu křídélka a krček a poté otočím kuře tak, abych měla hřbetní část dole a hrudník nahoře. Teď provedu řez po hrudi. Naříznu prsa a poté vedu řez přímo kolem kostry kuřete. Dále si odstraním stehna. Rukou si nahmatám kloub stehna a malým ostrým nožem prořezávám kolem kloubu tak, aby mi na kosti zůstalo co nejméně masa. Stejně odstraním i druhé stehno. Stehna mám vykostěná a zbývá mi poslední část – odstranění skeletu (kuřecí kostry). Lehce prořezávám kolem skeletu, abych neprořízla hřbet a samotnou kůži. Mám krásný kuřecí plát bez kostí.

Nyní si rozehřeji troubu na 180°C a začínám s přípravou rolády. Kuřecí plát si rozložím a lehce naklepu. Mírně osolím, opepřím a vyskládám plátkovým sýrem a šunkou. Nakonec rozetřu vychlazenou vaječnou směs. Takto naplněný plát vykostěného kuřete zabalím

do rolády, vložím do alobalu a pevně svážu motouzem. Zabalenou roládu vložím do pekáče, podliju vodou a pečú v rozehřáté troubě 60 minut na 200 stupňů. Po 45 minutách vyjmu roládu z alobalu a nechám zbývající 15 minut v troubě a pečú dozlatova. Jako přílohu si připravím vařené brambory a šopský salát. Po 60 minutách mám celý pokrm hotový a můžu servírovat. Tato forma distanční praxe mě moc bavila a jsem ráda alespoň za tuto příležitost.

Tereza Londová, G3



...Během distančního studia...

/Názory studentů z různých škol/

Distanční výuka je velkou zátěží nejen pro učitele a žáky, ale i pro rodiče, kteří kromě podporování svých dětí musí stíhat i svou vlastní práci. Od začátku roku se školy opět zavřely, takže se žáci opět učí z prostředí domova. Je to situace, která různými způsoby zasahuje do životů naprosté většiny z nás...

Zatímco minulý školní rok jsme přišli o téměř jedno celé pololetí klasické výuky, vše napovídalo tomu, že letos to nebude jiné. A bohužel nebylo. Tato forma učení probíhá akorát s tím rozdílem, že žáci i učitelé jsou na tento způsob výuky lépe připraveni a už vědí, co od studentů očekávat (přístup žáků ke studiu, ...).

Zeptala jsem se pěti svých kamarádů (anonymně) na jejich názor na tuto formu vzdělávání:

Kamarádka 1 (19 let): Výuka on-line, kterou teď prožíváme, není pro mě nic příjemného. Má sice své výhody – můžu si vše pohodlně vypracovat, aniž bych musela opustit svou milovanou postel ... , ale i přesto bych raději chodila do školy. Chybí mi setkávání se svými spolužáky. Doufám, že se situace brzy zlepší a vše se vrátí do normálu.

Kamarád 2 (16 let): Můžu trávit více času s rodinou, učit se v pyžamu, nemusím vstávat brzy ráno a dojíždět. Taky nemusím nosit roušku, což jsem velice rád, neboť mám problémy s omdlěváním. Na druhou stranu hůře chápu nové učivo. Stává se, že mi ani rodiče s bratrem nejsou schopni učivo vysvětlit. Často nestíhám posílat úkoly, protože se prostě nedokážu donutit ... + stále mě něco rozptyluje.

Kamarád 3 (18 let): Minulý rok v březnu se mě taťka zeptal: „*Jak dlouho si myslíš, že to bude trvat?*“ já mu na to odpověděl: „*Tři týdny*“, ale bohužel jsem se spletl. Skoro nikdo z nás neznal slovo jako distanční výuka, ale teď bohužel už těmto slovům rozumí každý z nás. Neříkám, že distanční výuka je úplně špatná, ale chtěl bych už jít do školy. Chudáci ti, co maturují, nebo mají nějaké zkoušky.

Kamarádka 4 (16 let): Největší nevýhodou je pro mě ztráta kontaktu s kamarády. Kamera a mikrofon nám ho prostě nedají. U nás na gymplu aspoň máme online hodiny,

ale na základce jsme je neměli. Další nevýhoda je internet. Občas se prostě stane, že vypadne internet a vy se nemůžete připojit na hodinu. Přijdete pak o kus látky či zápisu a musíte si je pak složitě hledat. Tohle by se ve škole nestalo.

Kamarádka 5 (17 let): Moc mi chybí kamarádi. Už jsem zapoměla, jak vypadá kino. Taky mi schází to setkávání na chodbách, zvonění zvonku, dokonce mi chybí i někteří učitelé. Podepsalo se to na mně. Před dvěma měsíci jsem začala navštěvovat odborníka, protože jsem trpěla úzkostnými stavy a depresemi. Teď je to mnohem lepší, ale jde vidět, co s člověkem udělá jeho psychika. Chápu, že v této době je to těžké, ale buďte silní! Pusťte si třeba oblíbenou hudbu nebo film, volejte si s kamarády a zachovejte chladnou hlavu.

A jaký je můj názor na distanční vzdělávání?

Mám více času na aktivity, na které jsem jednoduše neměla čas, např. udělat velký úklid ve svém pokoji, trénovat doma bojové umění, vařit, přečíst mnoho knih (přečetla jsem zatím celou knihovničku ;D) atd. Distanční výuka je taky skvělá příležitost začít chodit víc do přírody třeba na procházky nebo strávit více času s nejbližší rodinou. Já svůj volný čas využívám ke sportu a času s rodinou nebo se taky ráda podívám na film, seriál nebo si přečtu pár knížek.

A jak trávíte svůj volný čas vy?

Veronika Závodná, H2

